

[Munch-Petersen.]

Søfolkene gode Opholdsforhold midt i Skibet og gode Rum, medens man giver dem elendige Opholdsforhold i de danske Skibe.

Hvad angaar Enkeltheder i det Lovforslag, som her er forelagt fra Regeringens Side, maa jeg gøre Indvendinger paa en Række forskellige Punkter. Det forekommer mig meningsløst, at man i § 1 begrænser Antallet af dem, der omfattes af Loven, i den Grad, som det sker her. Der er jo en Række forskellige Slags Arbejdere om Bord paa Skibene. Efter vort Forslag er ogsaa de overordnede Arbejdere om Bord paa Skibene Lønarbejdere, og det viser sig jo, at ogsaa de udbyttes af Kapitalen. Derfor bør Lovbeskyttelsen i saa vid Grad som muligt omfatte hele det Personale, der arbejder om Bord paa Skibene. Det er særlig meningsløst, at saadanne rene Arbejdere som Radiotelegrafister og Radiotelefonister skal undtages, eller at det Personale, som virker ved Betjening og Forplejning, skal undtages fra de Regler, der gælder her.

I § 2 staar der en Forklaring af, hvad der forstaas ved gamle Skibe, som i Virkeligheden gør Loven saa temmelig illusorisk. Der staar nemlig, at ved gamle Skibe skal forstaas alle Skibe, der ved Lovens Ikrafttræden er optaget — endeligt eller foreløbigt — i det almindelige Skibsregister. Altsaa alle de Skibe, vi har i Dag, henregnes under det, man her kalder gamle Skibe. Og der staar samtidig i § 4:

„Kan i gamle Skibe Kravet om det underordnede Dæksmandskabs normale Arbejdstid ikke opfyldes paa Grund af, at Skibets forhaandenværende Opholdsrum ikke tillader Anbringelse af det hertil fornødne Mandskab, og skønner Ministeriet for Søfart og Fiskeri, at de fornødne Opholdsrum ikke kan tilvejebringes uden uforholdsmæssig Bekostning eller væsentlige Ulemper for Skibets Drift eller Økonomi, maa i saadanne Skibe dette Mandskabs normale Arbejdstid dog udgøre højst 24 Timer i to paa hinanden følgende Døgn.“

Altsaa, i alle nuværende Skibe afhænger det efter denne Lov af Søfartsministerens Skøn, hvorvidt Loven skal anvendes eller ikke, og denne Lov finder i Virkeligheden kun obligatorisk Anvendelse paa Skibe, der bygges i Fremtiden. Det vil altsaa sige, at man i denne Lov ligesom i saa mange andre Love, man har gennemført i den sidste Tid, gør vedkommende Minister til faktisk Diktator paa et bestemt Omraade, saa at han fuldkommen skønsomt kan afgøre, om

Loven skal anvendes eller ikke; og efter den Maade, hvorpaa Søfartsministeren hidtil har administreret, mener jeg ikke, at dette indeholder nogen Sikring for Opfyldelse af Søfolkernes Krav. Dette ser man f. Eks. med Hensyn til Bemandingsreglerne, hvor Søfartsministeren hidtil rent administrativt har haft alle Beføjelser og saa administrativt har fastsat Bemandingsregler, der var daarlige end de tidligere gældende — det var ganske vist den forhenværende Søfartsminister Stauning, men disse Regler er jo ikke blevet forbedret eller ændret af den nuværende Søfartsminister, til Trods for at vi Gang paa Gang har fremdraget disse Spørgsmaal. Der er ogsaa talrige Tilfælde, hvor der, selvfølgelig paa Grund af disse efter vor Opfattelse reaktionære Bemandingsregler, har været forskellige Tvistespørgsmaal; den Maade, hvorpaa Ministeriet har afgjort disse Spørgsmaal, hvor man Gang paa Gang har givet Rederne Dispensation fra de gældende Regler, mener vi ikke kan gøre det betryggende for Søfolkene at vide, at deres Skæbne skal ligge i Søfartsministerens Haand. Naturligvis vil en Del af de bestaaende Skibe uden videre kunne have en større Besætning, idet man for det første kan udnytte de Køjer, der i mange Skibe staar ledige, men for det andet ogsaa kan indrette andre Rum, som findes i Skibene, til Mandskabet. Men det er Garantien for, at dette vil ske, som fuldkommen mangler efter dette Lovforslag.

Med Hensyn til § 4, hvor Arbejdstiden fastsættes, mener vi, at Arbejdstiden bør fastsættes med et Maksimum pr. Døgn og ikke med et Maksimum pr. 2 paa hinanden følgende Døgn, fordi dette udflydende Begreb gør, at det vil være meget bedre muligt for Rederen eller hans Repræsentant at faa forskellig Slags Overarbejde ind under denne Bestemmelse. Hvis han den ene Dag har Brug for et Overarbejde, kan han den anden Dag lade Søfolkene arbejde tilsvarende mindre. Efter almindelige Overenskomstregler, som gælder for langt de fleste Arbejdere, vil dette føre til, at vedkommende Arbejdskøber maa betale Overtidsarbejde for de Timer, der den vedkommende Dag er arbejdet over, men dette Lovforslag vil ikke betyde, at der udbetales nogen Overtidsbetaling, idet Søfolkene altsaa vil være tvunget til i to paa hinanden følgende Døgn i alt at arbejde 16 Timer, selv om der det ene Døgn arbejdes betydeligt mere end 8 Timer.

I § 5 staar der:

„Arbejdstiden skal, medmindre andet er aftalt, lægges mellem Kl. 6 og Kl. 20.“